

Paona. 7. Sept. 1916

Amic Vianabell. Admi, tra l'au
guardia m'ha omplert de re-
 mordi'ments. Us debia' una carta
 sagrada, i' la mandra' mitosica, afi-
 xira' a la vostra susceptibilitat exa-
 cerbada, la creencia' en la meua
 justicia'.

Amic Vianabell: Tu m' vaig parlar
 en el meu article de d' La quella cap
 acritut, m' cap amayocla intencio.
 Però que us enumeraba entre 'ls

que accodi'en a descobrir nos, però ja
 saben que aquestes coses se fan
 lleugerament, sense parar en elles
 aquella desviada cura de les escriptures
 notacionals. A l'escriure «aquell Vianabell»,
 precisament al·ludic al Vianabell nostre,
 catalanista, en posesio d'origina' pels
 descobriments intermitents. Ja m'era
 parant de que aquest era'l meu pensament.

Tu, ja ho s'abien, soc capaç de fer exprima
 a 'corta d'algun amic, mes no d'un
 deslleialtat, ni d'una infidelitat en
 l'amic. Accepteu, doncs, la meua meua,
 ben evolutament amiga, i' d'unem per
 acabar aquest iniciant.

Una encunjada i qui 'ls d'eres nos seguir
 parables en les lloques madri'tenges. M. Agui'tar